

Mijn vakantie­dag: 'We waren het snel eens over de verhuizing'

Hoe zoeken we in deze bijzondere zomer ontspanning? Het *Nederlands Dagblad* laat in deze serie negen mensen aan het woord over de invulling van hun zomer. Vandaag: Larinda Bok uit Bleiswijk en haar man Dirk.

Harm Bosma © 21 augustus 2020, 11:00

beeld Niek Stam

'Dirk en ik maken graag verre reizen en ook voor dit jaar hadden we weer een mooi reisdoel: het Griekse eiland Zakynthos. In september zijn wij veertig jaar getrouwd, dus we zouden samen met onze kinderen en kleinkinderen op vakantie gaan. In april werd duidelijk dat onze reis niet door zou gaan, een hele tegenvaller. In ons huis hebben wij een landkaart waarop met speldjes staat aangegeven welke landen wij bezocht hebben. Vorig jaar waren we in Tanzania, die reis was een

Jaal walell we III lallzalla, die reis was een verjaardagscadeau van Dirk. Ik wilde graag de gnoetrek zien. We hebben een aantal uur moeten wachten, maar plotseling zei onze gids: “O sorry, Sir”, en begon hard te rijden. Hij had de gnoes al veel eerder gezien dan wij. Eerst kwamen de zebra’s en daarna de gnoes. De krokodillen lagen in het water te wachten. Al met al was het heel indrukwekkend.

Deze zomer blijven we in eigen land. We zitten lekker buiten op ons dakterras, maken een wandeling en lezen boeken. Ook maken we graag fietstochten. Als we wat verder van huis willen, zetten we de fietsen achterop de auto. Wat we aan het begin van het jaar niet hadden kunnen denken, is dat de zomer iets bijzonders voor ons in petto zou hebben. We hebben namelijk besloten om te verhuizen van Bleiswijk naar Nijkerk. Daar wonen we namelijk precies tussen onze kinderen in, terwijl ze nu uren moeten rijden om ons te bezoeken.

beeld Niek Stam

Het zaadje werd op Moederdag geplant toen mijn kleinzoon vroeg: “Oma, wil je dichterbij komen wonen?” Ik antwoordde hem: “Nee hoor, oma woont hier prima.” We wonen al sinds 1984 in Bleiswijk en we hebben daar

onze sociale contacten. Dirk had het echter al wat minder naar zijn zin en ik merkte in november dat ik minder energie haalde uit het voorzitterschap van de vrouwenvereniging. Bovendien hebben we tijdens de coronacrisis ervaren dat we prima locatie-onafhankelijk kunnen werken, en dus niet per se aan Bleiswijk gebonden zijn.

Na die vraag van mijn kleinzoon werd ik een keer 's nachts om half 5 wakker, omdat ik had gedroomd dat we naar Hilversum gingen verhuizen. Toen we een paar weken later de ouders van onze schoondochter enthousiast hoorden vertellen over hun aanstaande verhuizing, was dat al het derde teken van God. Op de terugweg hebben Dirk en ik twee uur zitten praten over wat een verhuizing zou betekenen. We waren het snel samen eens en kregen rust over ons besluit. Als we terugkijken, zien we Gods leiding in dit proces. Af en toe gaf Hij ons een teken en bovendien werden we afgelopen jaar langzaam losgemaakt van Bleiswijk.

De vakantie gebruiken wij dus nu ook om ons huis op orde te maken voor kijkers. De eerste bezichtiging staat al gepland. We zullen aan het einde van dit jaar verhuizen, dus we zullen ook moeten opruimen. We hebben allebei zin in de verhuizing. Ook al zijn we al veertig jaar getrouwd, we maken samen weer een hele nieuwe start.'